

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 190. Mortalia, confessa ut dubia, si postmodum occurrant ut certa,
confitenda sunt ut certa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

teriali Confessionis: videlicet impotentia physica, & moralis.

Respondeo 1°. nimium inde probari, utique non esse confutendam confessionem mortalium dubiorum, nec à Sacerdote recipiendam, nec mortalia dubia absolvenda, etiam sub conditione.

2344 Respondeo 2°. negando consequentiam. Tamen enim iudicium sacramentale in multis sit ad normam iudicii forensis; non tamen in omnibus. Noluit certe Christus in puncto presenti esse ad normam illius; uti nec quoad peccata interna vel externa prorsus occulta, quae voluit esse materiam iudicii sacramentalis, licet non sint materia iudicii forensis. Et ratio disparitatis est, quia rei accusatio, in forensi iudicio, tendit ad poenam & condemnationem ipsius, ad quam requiruntur probationes certae & manifestae: in sacramentali vero iudicio, suipius accusatus tendit ad absolutionem & liberationem.

2345 Obijcies 4°. nulla est obligatio adimplendi votum dubium. Ergo nec conitendi peccatum dubium.

Respondeo 1°. negando antecedens, si, omnibus rite pensatis, nullum occurrat fundamentum ad rationabiliter iudicandum, votum non fuisse emissum.

2°. nego consequentiam: quia de confitendo mortali dubio probata est Christi lex & institutio. Fortasse verò nulla est positiva lex de adimplendo voto dubio. Qua de re alibi.

CAPUT CXC.

Mortalia, confessi ut dubia, si postmodum occurrant ut certa, confitenda sunt ut certa.

2346 Est adeò communis, ut Dicastillo disput. 6. dub. 2. n. 14. contrariam opinionem dicat *in-
auditam in Ecclesia Dei*. Quod non dixisset, si legisset Tamburinum, Pellizarium, Caramuelem, Cottonium, Leandrum, Verricellum, Martinum à S. Josepho, & Marcum Vidal, contrariae illi opinioni adherentes. Contra quos assertio nostra

2347 Probat 1°. ex Tridentino, desinente quòd mortalia confitenda sint, prout sunt in conscientia. Igitur quae nondum confessa sunt ut certa, si in conscientia poenitentis occurrant ut certa, confitenda sunt ut certa.

2348 2°. quia sacramentalis iudicii natura id requirit: cum aliud longè sit Confessarii iudicium de mortali certo, quam de mortali dubio, aliaque poena seu poenitentia pro illo injungenda, quam pro isto.

2349 Obijciunt tamen contrarii Authores, 1°. quòd confessus mortalia ut dubia, ab iis directè sit absolutus. 2°. quòd absolutus à dubia excommunicatione, licet postmodum occurrat ut certa, non debeat iterum absolvi. 3°. quòd mortale confessum ut dubium, equidem clavibus subiectum sit quoad speciem, numerum, & circumstantias debitas.

2350 Verùm ad 1. respondeo, quòd ab iis absolutus sit cum onere ea postmodum ut certa clavibus subijciendi: quemadmodum confessus peccatum in genere, vel in specie non infima, quod solum in genere, vel in specie non infima occurrebat, absolutus est cum onere postmodum illud in specie infima clavibus subijciendi, dum taliter occurrerit.

2351 Ad 2. respondeo Ecclesiam indulgisse illud prius; sed Christum non indulgisse istud posterius. Nec in positivis ejusmodi valere argumentum à pari.

2352 Ad 3. respondeo, tamen si peccatum illud quoad speciem, numerum & circumstantias debitas clavibus subiectum fuerit ut dubium, non absolutè, & ut certò commissum.

CAPUT CXCI.

De sunt causa excusantes ab integritate ma-
Tom. III.

Ratione impotentiae physicae excusantur 1°. 2353
laborantes naturali oblivione, vel ignorantia hic & nunc invincibili.

2°. muti, si per gestus, vel signa nequeant integrè declarare peccata sua.

3°. qui, inter confitendum, in tale incidunt animi deliquium, ut ultrà loqui non possint; si Confessarius absolutionem differre nequeat.

4°. extranei, quorum idioma non nisi ex parte intelligitur à Confessario, si desit Confessarius ipsorum idioma callens, sique necessitas absolvendi, vel etiam, secundum aliquos, urgeat tempus praecipuae annuae Confessionis.

5°. qui imminente naufragio, incendio, praedio, tempus non habent integrè confitendi.

6°. universim omnes, quibus vel absolutè deest tempus istud, vel respectu quorum est periculum in mora, ne abique absolutione moriantur, si integrè confiteantur. Tunc enim explicato aliquo, vel aliquibus peccatis, prout tempus tulerit, absolvi poterunt, cum onere reliqua postmodum confitendi, si periculum evaserint. Et hoc modo absolvi possunt milites, dum periculosus instat cum hoste conflictus, praesertim inexpectatus, nec tempus ipsis permittit, seu omnibus integrè, seu singulis aliquid in specie confiteri. Tunc possunt & debent omnes & singuli simul ostendere signa doloris de peccatis, simulque omnes aliqua saltem in genere confiteri, atque hoc pacto simul absolvi in plurali dicendo: *ego vos absolvo*, &c. Ita Sylvester, Angelus, Reginaldus, Coninck, &c.

Ratione impotentiae moralis excusatur 1°. Sacerdos, dum peccatum suum integrè confiteri non potest, abique fractione sigilli Confessionis. Cum enim nullo modo revelare possit peccatum alterius, ex sola sacramentali Confessione notum, debet peccatum suum dimidiatè potius confiteri, quam illud ullo modo, etiam indirectè revelare, si prematur necessitate confitendi, nec habeat copiam Confessarii ignoti.

2°. infirmus laborans morbo contagioso, si integra Confessio ipsius à longè audiri nequit, nec propè absque periculo. Tunc enim audito uno vel altero peccato, statim absolvi potest, si grave ex diuturniore apud ipsum mora periculum imminet Confessario.

3°. infirmus valdè debilis, dum vires ipsius periclitantur in exactiori peccatorum narratione, sive id moneat infirmus ipse, sive Confessarius per se advertat.

4°. quicumque confitens, dum ex rationabili fundamento timet sibi vel Confessario notabile detrimentum, Confessione extrinsecum, si certum peccatum confiteatur, ut puta revelationem sigilli, grave odium, sollicitationem ad turpia, grave damnum corporale, &c. Tunc enim peccatum istud (postea alteri confitendum) reticere potest, si oporteat ipsum confiteri, ratione praecipuae annuae Confessionis, vel alicujus Sacramenti administrandi, vel suscipiendi, &c. nec adit copia alterius Confessarii. Ita Doctores passim omnes.

Quintum casum Neoterici quidam assignarunt, dum ratione solemnitate, magnus est populi concursus, in quo respectu nonnullorum multo tempore opus sit, ad integram eorum Confessionem, cum magno aliorum poenitentium expectantium incommodo. Eorum opinionem probabilem censet Gobat de Sacram. tr. 6. n. 479. pro casu quo multi è longinquo advenissent obtinendae alicujus grandis indulgentiae, Confessionem & Communionem requirentis, gratia. Sed opinionem istam
B b b b